

© КОЛЛЕКТИВ АВТОРОВ, 2019

УДК 616.24-002-07

М. Маратқызы, А. Е. Косыбаева

ЖАСУШАДАН ТЫС НЕЙТРОФИЛДІ ТҮЗАҚТАР: ТҮЗІЛУ МЕХАНИЗМДЕРІ

«Қарағанды медицина университеті» Коммерциялық емес акционерлік қоғамы

Жасушадан тыс нейтрофильді түзактар иммунитетке иммундық жүйенің өзіндік жаңа парадигмасын көрсетеді. NET деконденсирлен ядролық ДНК мен байланысқан гистондардың қосындысынан тұратын белсендерлігендегі антибиотиктерден құралып, жасушадан тыс ортага лақтырылады. Осы ДНК торшаларына түскен микроорганизмдер антибиотиктермен пептидтермен әсерінен өлімге үшширайды. Нейтрофилді түзактардың екі жақтық қасиеті анықталды: бір жағынан қорғаныштық қызмет атқарып, екінші жағынан, көрініше, тіндік зақымдануға әкеледі. Осыған орай, әр түрлі патологиялық жағдайлардың ағымы мен нәтижесін анықтауда жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың түзілуін бағалау сөзсіз маңызды және өзекті.

Кілт сөздер: нейтрофил, жасушадан тыс нейтрофильді түзактар, түзілу механизмдері

Жасушадан тыс нейтрофильді түзактар (ЖНТ) иммунитетке иммундық жүйенің өзіндік жаңа парадигмасын көрсетеді. Жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың шығу тарихына көз жүгіртсек, кең спектрлі микроорганизмдерге қарсы туылмалы иммунитеттің жасушалары түрінде қарастырылып келді. Алайда, соңғы он жылдықта адам ағзасындағы нейтрофильдердің иммундық қорғану механизмдерін жүзеге асыру тубегейлі өзгергенді [20, 24].

Көптеген зерттеулердің нәтижесін қарастыра отырып, дәстүрлі көзқарасты қалдырыды: белсендерлігендегі нейтрофилдер жасушадан тыс нейтрофильді түзактар түзеді [7, 8, 26].

Гранулоциттердің басым бөлігі белсендерлігеннен кейін жасушадан тыс аймақта тор тәрізді талшықтар түзілуіне қатысады. Талшықтардың құрамына ДНК, оң зарядталған гистондық ақуыздар (дефенсіндерге қарағанда 100 есе бактериоцитті белсендей қасиет көрсетеді), сонымен қатар, әр түрлі ферменттер мен протеиндер – грануланың құрамындағы 30-дан астам құрылымдар кіреді [5, 14, 19]. Гистондық ақуыздардың маңызды биологиялық қасиеті – тромбоциттердің белсендерлігін тудыру, себебі жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың прокоагулянты әсері негізінде тромбин түзілуі жатады [11]. Ұзақ уақыт бойы жасушадан тыс түзактардың түзілу мақсаты толығымен түсініксіз болып келді, бірақ әозинофильдер мен мес жасушаларда аумақты жасушадан тыс құрылымдар анықталғаннан кейін олардың антибиотиктерінің жайылуға қарсы тұрып, физикалық кедергі тудыратыны, антибиотиктер мен мес жасушадан тыс түзактардың түзілуінде доминантты роль алатыны белгілі. Сонымен қатар, IRF-1 ерте/тез NET түзілуінде әсер етпейді, бірақ ОБТ өндірілуін және классикалық NET генерациясын барынша әлсіреттін көрсетті. Нейтрофилдерден басқа, жасушадан тыс түзактардың әозинофил, макрофаг, мес жасушалары да түзеді.

Осылайша жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың түзілуі нейтрофилдердің тағы да бір антибиотиктерінің қағидаларының бірі және

туа біткен иммунды жауаптың маңызды механизмі болып табылады, ал нетоз (NETosis) – апоптоз бел некрозға альтернативті, XX ғасырдың 60 жылдары жазылған нейтрофилдердің бағдарланған жойылу түрі [3, 8].

Жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың екі түрлі рөлі анықталды: бір жағынан қорғаныш қызметін атқарса, екінші жағынан тіндік зақымданудың потенциалды медиаторы болып табылады. Осыған орай, әр түрлі патологиялық жағдайлардың ағымы мен нәтижесін анықтауда жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың түзілуін бағалау сөзсіз маңызды және өзекті.

Аталмыш әдебиеттік шолудың мақсаты заманауи ғылыми мағлұматтар негізінде жасушадан тыс нейтрофильді түзактардың түзілу механизмдерін айқындау.

Нейтрофилдердің белсендерлігін ынталандырыштарға патогендер (бактерия, вирус, қарапайымдар), белсенген тромбоциттер, химиялық қосылыстар жатады [6, 18].

Белсенген нейтрофилдер оттегінің белсенде түрін (ОБТ) өндіреді, протеазаны босатып, көптеген персонифицирленген аурулардың патогенезіне айтарлықтай әсерін тигізетін жасушадан тыс нейтрофильді түзактарды түзеді [23, 25].

Liu S және оның әріптестері жасаған *in vitro* зерттеуі LPS – ынталандырылған тромбоциттер нейтрофилді түзактардың түзілуінде екі түрлі жолмен келетінін айтады: ОБТ-тәуелсіз тез NETosis және ОБТ-тәуелді кеш классикалық NETosis. Классикалық ОБТ-тәуелді түзактардың түзілуінде доминантты роль алатыны белгілі. Сонымен қатар, IRF-1 ерте/тез NET түзілуінде әсер етпейді, бірақ ОБТ өндірілуін және классикалық NET генерациясын барынша әлсіреттін көрсетті. Нейтрофилдерден басқа, жасушадан тыс түзактардың әозинофил, макрофаг, мес жасушалары да түзеді.

Обзоры литературы

Жасушадан тыс нейтрофилді тұзақтардың шығуына шынайы ингибиторлардың ашылуы әлі күнге дейін түсініксіз қараңғылық жағдайдақалып келеді. Біршама зерттеушілердің пікірінше, жасушадан тыс нейтрофилді тұзақтардың генерациясы көптеген инфекционды агенттерден ағзаны қорғайтын та біткен иммунды жүйенің маңызды механизмі екені дәлелденді. [7, 9, 16].

Жұргізілген зерттеулердің нәтижесі бойынша нейтрофилді тұзақтардың түзілуі бойынша үш түрлі механизм ұсынылады.

Литикалық механизм. Нейтрофилдердің белсенеуі басталады. Табиғаты әр түрлі индукторлармен мембраннымен байланысқан мультимолекуляры ферментті кешен NADPH-оксидаза іске қосылады. Бір уақытта жасуша ішілік берілетін сыртқы дабылдардың жиналудына қатысадын протеинкиназа С белсендеріледі. Тыныстық жарылыс процесстері белсенеді. Нейтрофилдердің негізгі ферменттерін (нейтрофилді эластаза және пептидил аргинин деиминаяз 4) индуцирлейтін оттегінің белсендей түрлері түзіледі [21].

Ядроның гистонды акуыздарында аргининнің және қалдық метиларгининнің цитруллинге айналуы жүреді (гистондардың цитруллинация реакциясы – citH3). Нәтижесінде хроматиннің деконденсациясы және ДНК босауы болады. Жасушаны ынталандырғаннан кейін аз уақыттан соң нейтрофилдің ядросы өз сегменттерінен айрылады, бірақ ядро қабығы әлі де болса бұзылмаған болады. Осы уақытта ішкі және сыртты ядролық мембрана арасындағы кеңістік кеңейеді. Нәтижесінде ядролық қабық көптеген көпіршіктеге және деконденсирленген хроматинге айнала ериді. Бұл көпіршіктеге ядро қабықшынан пайда болады.

Әрі қарай нейтрофилді гранулалар еріп, жасуша ішілік бөлшектер цитоплазманың барлық аумағына тарайды. Орташа есептеп жасуша ынталандырылғаннан кейін 1 сағаттан соң нейтрофил өз бөлшектерінен айрылып, хроматинге деконденсацияланады. 2 сағаттан кейін ядролық мембранадан дербес көпіршіктеге түзіліп, кейін нуклеолемма ұсақ көпіршіктеге ериді, хроматиннің цитопалазмаға босап шығуы жүреді. Цитоплазмалық гранулалардың құрылышы өзгеріп, олардың мембранасы бұзылады. 3 сағаттан кейін гранулалардың басым бөлігі жоғалады.

Цитоскелет белсендірілгеннен кейін сыртқы мембрана жарылғанша жасушаның жиырылуы жүреді. Жоғары белсендірілген қоспа жасушадан тыс ортаға түсіп, ерекше көлемді тор тәрізді бактерия түсетін «тұзақ-

тар» түзеді. Бұл жағдайда нейтрофил өледі. Осы оттегіге тәуелді жасуша өлімі «NETosis» деген терминмен аталды [2, 7, 16].

Везикулалық механизм. Жасушадан тыс нейтрофилді тұзақтардың везикулалық түзілу механизмі блеббингтан басталады. Ядроның сыртқы және ішкі мембрана аралық кеңістігі түзіліп, әрі қарай ДНКлық везикулалар түзіледі.

Ядролық қабықша ішкі және сыртқы липидтік мембранныардан және сулы кешенді тесіктерден тұрады. Оларды пластинка деп аталатын, микротүтікшелермен бөлінген ақуыздық жіппелер құрылымдарын бір біріне біріктіріп ұстап тұрады. Ядролық қабықшаның жарылуы тез болуы мүмкін. Тесіктік кешен 10 минут (фаза 1), 35 секундта қабықшаның өткізгіштігі бұзылады (фаза 2) және ақырында пластинкалардың толық диссоциациясы қосында 10 минутты құрайды. Жасушадан тыс нейтрофилді тұзақтардың генерациясының негізгі талабы ядролық материалды коршаған ортаға шығару болып табылады. Көптеген эукариотты жасушалар үнемі өз ядролық қабықшасының тұтастығын NADPH оксидазаға тәуелсіз жолмен ДНКны бөліп алу үшін бұзады. Осылайша протеинкиназа ядродан ДНКны босатады деген молекулярлық түсінік жасушаның ядролық бөлінүү жолымен саралады.

Ядролық мембранның қоршаған плазмалық мембранның бұзылуының жасуша аралық мембранаға ауысады. Жасушадан тыс везикулалар хроматинді босата жарылады. Осы көрініс нейтрофилді ынталандырғаннан кейін бірнеше минут бойы қайталанады. Белсендіріш әсері жалғаса берсе, тұзақтар түзілуінің литикалық механизмі іске қосылады [1, 22, 26, 27].

Митохондриялық механизм. Бұл механизм өте аз зерттелген. Жасушалық зақымдану иммунологиялық белсенді «зақымдану молекулаларын» немесе DAMP (damage-associated molecular patterns) босатады.

DAMP құрамында митохондрия қалдықтары, яғни митохондриялық ДНК болады. Включают митохондрии и их остатки, такие как митохондриальная ДНК. Митохондрий сапрофитті бактериялардан дамып, эндобиосимбионт болып табылады (өз ДНК бар), сол себепті бактериалық ДНК мен митохондриялық ДНК молекулярлық ұқсастықтары бар (мтДНК).

Тазаланған мтДНК полиморфты нейтрофилдардың қатысуымен ұзақ уақыт бойы эндотелийлік монокабаттың өткізгіштігін тудырады. В присутствии полиморфных нейтрофилов вызывает проницаемость эндотелиальных

монослой в течение длительного времени. Сонымен қатар жасушадан тыс нейтрофилді тұзақтардың босауы әндотелийдің белсендірілуіне әкеледі.

In vitro мәліметтері бойынша адамда мтДНК Толл рецепторлары (TLR) арқылы NADPH оксидазаға тәуелсіз полиморфты нейтрофилдердің тұзақтар түзілуіне әкелетінін көрсетеді. Келесі бір зерттеулер бойынша NF-кВ белсенеү арқылы NADPH оксидазаға тәуелсіз зәр қышқылы нейтрофилді тұзақтар түзілуіне себепші делінген.

Фалымдар Толл рецепторларының экспрессиясының тышқандарда әлсірегенін дәлелдегеннен кейін егде жастағы адамдарда мтДНК сезімталдығы төмен деп болжайды. мтДНК полиморфты нейтрофилдерден Толл рецепторлары арқылы NADPH-оксидазаға тәуелсіз нейтрофилді тұзақтардың қуатты индукторлары болып табылады.

Нейтрофилді тұзақтар жасушадан тыс ортаға өндірілгенде белсенділігі жоғары құрылымдар: миелопероксидаза, цитруллинирленген гистон Н3, нейтрофилді эластаза, оттегінің белсенді түрі бөлінеді. Осы тұзақтарға түскен патогендер ұсталынып қалып, жоғары концентрациялық антибиотик заттар әсеринен өлімге ұшырайды [17].

Иесінің ағзасындағы маңызды қорғаныштық қызыметіне қарамастан нейтрофилді тұзақтар аурудың ағымын ауырлатып, тіпті, өлімге әкелуі де мүмкін [4].

Патогенді микроағзаларды өлтіруге күшті әсері болғанмен, нейтрофил инфильтрациянып, белсендіріліп, жедел және созылмалы ауруларда тіндердің ауыр зақымдануына әкеледі.

Осылайша, әлеуметтік маңызы бар ауруларда нейтрофилдердің жасушадан тыс тұзақтар түзу қабілетін зерттеу қызығушылық тудырып, өзекті мәселеге айналып отыр. Әрі қарайда әр түрлі жиі кездесетін ауруларда нейтрофилді тұзақтардың түзілу механизмдерін зерттеп, жалпы ауру ағымына әсерін кеңейту жайлы зерттеулер жүргізу қажет. Алынған нәтижелер нейтрофилді тұзақтардың түзілу механизміне жаңаша көзқарас тудырып, терапиялық мақсаттарда қолдану мүмкіндіктерін ашады.

«Қарағанды медицина университеті» КеАҚ әзірлекен «Бірқатар маңызды ауруларды басқарудағы дербестендірілген тәсіл» бағдарламалық-мақсатты қаржыландыру шеңберінде ғылыми-техникалық бағдарламаны жүзеге асыру үшін зерттеу жүргізіледі.

ӘДЕБІЕТ

1 Андрюков Б. Г. Нейтрофильная защитная стратегия против патогенных бактерий /Б. Г. Андрюков, Л. М. Сомова. Л. М. Дробот //Здоровье. Медицинская экология. Наука. – 2017. – №1. – С. 4-18.

2 Коротина О. Л. Нейтрофильные внеклеточные ловушки: механизмы образования, функции /О. Л. Коротина, И. И. Генералов // Иммунология, аллергология, инфектология. – 2012. – №4. – С. 23-32.

3 Коротина О. Л. Нейтрофильные внеклеточные ловушки: механизмы образования, функции /О. Л. Коротина, И. И. Генералов // Иммунология, аллергология, инфектология. – 2012. – №4. – С. 23-32.

4 Косыбаева А. Е. Современное представление о механизмах образования нейтрофильных внеклеточных ловушек /А. Е. Косыбаева, М. М. Мараткызы, Э. В. Итаева //Междунар. студ. науч. вестник. – 2019. – №1. – С. 56-61.

5 Borregaard N. Neutrophils, from marrow to microbes // Immunity. – 2010. – №33. – Рр. 657-670.

6 Branzk N. Molecular mechanisms regulating NETosis in infection and disease /N. Branzk, V. Papayannopoulos //Semin Immunopathol. – 2013. – V. 35(4). – P. 513-530.

7 Brinkmann V/ Neutrophil extracellular traps kill bacteria /V. Brinkmann, U. Rechard, C. Goosmann //Science. – 2004. – №303. – Рр. 1532-1535.

8 Brinkmann V. Automatic quantification in vitro NET formation /V. Brinkmann, C. Goosmann, A. Zychlinsky //Frontiers in Immunology. – 2013. – №3. – Рр. 413-418.

9 Brinkmann V. Beneficial suicide: why neutrophils die to, make NETs /V. Brinkmann, A. Zychlinsky //Nature Rev. – 2007. – №5. – Рр. 577-582.

10 Brinkmann V. Neutrophil Extracellular Traps in the Second Decade //J. Innate Immun. – 2018. – №10. – С. 414-421.

11 Brinkmann V. Neutrophil extracellular traps: how to generate and visualize them /V. Brinkmann, B. Laube, U. Abu Abed //Journ/ of Visualized experiments. – 2010. – V. 14. – Рр. 24-36.

12 Brinkmann V. Automatic quantification of in vitroNET formation /V. Brinkmann, C. Goosmann, L. I. Kühn //Front. Immunol. – 2013. – V. 3. – P. 413.

13 Brinkmann V. Neutrophil extracellular traps: is immunity the second function of chromatin? /V. Brinkmann, A. Zychlinsky //J. Cell Biol. – 2012. – №198. – Рр. 773-783.

14 Dwyer M. Cystic fibrosis sputum DNA has NETosis characteristics and neutrophil extra-

Обзоры литературы

cellular trap release is regulated by macrophage migration-inhibitory factor //J. Innate Immun. – 2016. – Т. 6. – №6. – Pp. 765-779.

15 Fuchs H. J. Effect of Aerosolized Recombinant Human Dnase on Exacerbations of Respiratory Symptoms and on Pulmonary Function in Patients with Cystic Fibrosis /H. J. Fuchs, D. S. Borowitz, D. H. Christiansen //New England Journal of Medicine. – 2014. – №331 (10). – Pp. 637-642.

16 Fuchs T. A. Novel cells death program leads to neutrophil extracellular traps /T. A. Fuchs, U. Abed, C. J. Goosmann //Cell Biol. – 2017. – №176 (2). – Pp. 231-241.

17 Itagaki K. Mitochondrial DNA released by trauma induces neutrophil extracellular traps /K. Itagaki, E. Kaczmarek, Y. T. Lee //PLoS One. – 2015. – V. 10 (3). – Pp. 10-11.

18 Kobayashi S. D. Neutrophils in the innate immune response /S. D. Kobayashi, J. M. Voyich, C. Burlak //Archivum Immunologiae et Therapiae Experimentalis. – 2005. – V. 4. – Pp. 17-53.

19 Lood C. Neutrophil extracellular traps enriched in oxidized mitochondrial DNA are interferogenic and contribute to lupus-like disease //Nat. Med. – 2016. – №22. – Pp. 146-153.

20 Mayadas T. N. The Multifaceted Functions of Neutrophils /T. N. Mayadas, X. Cullere, C. A. Lowell //Annu. Rev. Pathol. – 2014. – №9. – C. 181-218.

21 Pijanowski L. Carp neutrophilic granulocytes form extracellular traps via ROS-dependent and independent pathways /L. Golbach, E. Kolaczkowska, M. Scheer //Shellfish Immunol. – 2013. – V. 34(5). – Pp. 1244-1252.

22 Pilsczek F. H. A novel mechanism of rapid nuclear neutrophil extracellular trap formation in response to *Staphylococcus aureus* /F. H. Pilsczek, D. Salina, K. K. Poon //J. Immunol. – 2012. №185. – Pp. 7413-7425.

23 Scapini P. The neutrophil as a cellular source of chemokines. Immunological /P. Scapini, J. A. Lapinet-Vera, S. Gasperini //Reviews. – 2010. – №177. – Pp. 19-203.

24 Venizelos Papayannopoulos. Neutrophil extracellular traps in immunity and disease //Nature Reviews Immunology. – 2018. – №18. – Pp. 134-147.

25 Woodfin A. Recent developments and complexities in neutrophil transmigration /A. Woodfin, M. B. Voisin, S. Nourshargh //Curr. Opin. Hematol. – 2010. – №17. – Pp. 9-17

26 Yipp B. G. NETosis: how vital is it? /B. G. Yipp, P. Kubes //Blood. – 2013. – Т. 22. – №16. – Pp. 2784-2794.

27 Yousefi S. Viable neutrophils release mitochondrial DNA to form neutrophil extracellular traps. /S. Yousefi, C. Mihalache, E. Kołkowski //Cell Death Differ. – 2009. – V. 16. – P. 1438-1444.

REFERENCES

- 1 Andrjukov B. G. Nejtrofil'naja zashhitnaja strategija protiv patogennych bakterij /B. G. Andrjukov, L. M. Somova. L. M. Drobot //Zdorov'e. Medicinskaja jekologija. Nauka. – 2017. – №1. – S. 4-18.
- 2 Korotina O. L. Nejtrofil'nye vnekletochnye lovushki: mehanizmy obrazovaniya, funkci /O. L. Korotina, I. I. Generalov //Immunologija, allergologija, infektologija. – 2012. – №4. – S. 23-32.
- 3 Korotina O. L. Nejtrofil'nye vnekletochnye lovushki: mehanizmy obrazovaniya, funkci /O. L. Korotina, I. I. Generalov //Immunologija, allergologija, infektologija. – 2012. – №4. – S. 23-32.
- 4 Kosybaeva A. E. Sovremennoe predstavlenie o mehanizmakh obrazovaniya nejtrofil'nyh vnekletochnyh lovushek /A. E. Kosybaeva, M. M. Maratkyzy, Je. V. Itaeva //Mezhdunar. stud. nauch. vestnik. – 2019. – №1. – S. 56-61.
- 5 Borregaard N. Neutrophils, from marrow to microbes // Immunity. – 2010. – №33. – Rr. 657-670.
- 6 Branzk N. Molecular mechanisms regulating NETosis in infection and disease /N. Branzk, V. Papayannopoulos //Semin Immunopathol. – 2013. – V. 35(4). – P. 513-530.
- 7 Brinkmann V/ Neutrophil extracellular traps kill bacteria /V. Brinkmann, U. Rechard, C. Goosmann //Science. – 2004. – №303. – Rr. 1532-1535.
- 8 Brinkmann V. Automatic quantification in vitro NET formation /V. Brinkmann, C. Goosmann, A. Zychlinsky //Frontiers in Immunology. – 2013. – №3. – Rr. 413-418.
- 9 Brinkmann V. Beneficial suicide: why neutrophils die to, make NETs /V. Brinkmann, A. Zychlinsky //NatureRev. – 2007. – №5. – Rr. 577-582.
- 10 Brinkmann V. Neutrophil Extracellular Traps in the Second Decade //J. Innate Immun. – 2018. – №10. – S. 414-421.
- 11 Brinkmann V. Neutrophil extracellular traps: how to generate and visualize them /V. Brinkmann, B. Laube, U. Abu Abed //Journ/ of Visualized experiments. – 2010. – V. 14. – Pp. 24-36.
- 12 Brinkmann V. Automatic quantification of in vitroNET formation /V. Brinkmann, C. Goosmann, L. I. Kühn //Front. Immunol. – 2013. – V. 3. – P. 413.
- 13 Brinkmann V. Neutrophil extracellular traps: is immunity the second function of chromatin? /V. Brinkmann, A. Zychlinsky //J. Cell Biol. – 2012. – №198. – Rr. 773-783.
- 14 Dwyer M. Cystic fibrosis sputum DNA

has NETosis characteristics and neutrophil extracellular trap release is regulated by macrophage migration-inhibitory factor //J. Innate Immun. – 2016. – Т. 6. – №6. – Rr. 765-779.

15 Fuchs H. J. Effect of Aerosolized Recombinant Human Dnase on Exacerbations of Respiratory Symptoms and on Pulmonary Function in Patients with Cystic Fibrosis /H. J. Fuchs, D. S. Borowitz, D. H. Christiansen //New England Journal of Medicine. – 2014. – №331 (10). – Rr. 637-642.

16 Fuchs T. A. Novel cells death program leads to neutrophil extracellular traps /T. A. Fuchs, U. Abed, C. J. Goosmann //Cell Biol. – 2017. – №176 (2). – Rr. 231-241.

17 Itagaki K. Mitochondrial DNA released by trauma induces neutrophil extracellular traps /K. Itagaki, E. Kaczmarek, Y. T. Lee //PLoS One. – 2015. – V. 10 (3). – Rr. 10-11.

18 Kobayashi S. D. Neutrophils in the innate immune response /S. D. Kobayashi, J. M. Voyich, C. Burlak //Archivum Immunologiae et Therapiae Experimentalis. – 2005. – V. 4. – Pp. 17-53.

19 Lood C. Neutrophil extracellular traps enriched in oxidized mitochondrial DNA are interferogenic and contribute to lupus-like disease //Nat. Med. – 2016. – №22. – Rr. 146-153.

20 Mayadas T. N. The Multifaceted Functions of Neutrophils /T. N. Mayadas, X. Cullere, C. A. Lowell //Annu. Rev. Pathol. – 2014. – №9. – S. 181-218.

21 Pijanowski L. Carp neutrophilic granu-

locytes form extracellular traps via ROS-dependent and independent pathways /L. Golbach, E. Kolaczewska, M. Scheer //Shellfish Immunol. – 2013. – V. 34(5). – Rr. 1244-1252.

22 Pilsczek F. H. A novel mechanism of rapid nuclear neutrophil extracellular trap formation in response to Staphylococcus aureus /F. H. Pilsczek, D. Salina, K. K. Poon //J. Immunol. – 2012. №185. – Rr. 7413-7425.

23 Scapini P. The neutrophil as a cellular source of chemokines. Immunological /P. Scapini, J. A. Lapinet-Vera, S. Gasperini //Reviews. – 2010. – №177. – Rr. 19-203.

24 Venizelos Papayannopoulos. Neutrophil extracellular traps in immunity and disease //Nature Reviews Immunology. – 2018. – №18. – Rr. 134-147.

25 Woodfin A. Recent developments and complexities in neutrophil transmigration /A. Woodfin, M. B. Voisin, S. Nourshargh //Curr. Opin. Hematol. – 2010. – №17. – Rr. 9-17

26 Yipp B. G. NETosis: how vital is it? /B. G. Yipp, P. Kubes //Blood. – 2013. – Т. 22. – №16. – Rr. 2784-2794.

27 Yousefi S. Viable neutrophils release mitochondrial DNA to form neutrophil extracellular traps. /S. Yousefi, C. Mihalache, E. Koziowski //Cell Death Differ. – 2009. – V. 16. – P. 1438-1444.

Поступила 15.05.2019 г.

M. Maratkyzy, A. Ye. Kosybayeva

NEUTROPHIL EXTRACELLULAR TRAPS: FORMATION MECHANISMS

NC JSC«Karaganda medical university» (Karaganda, Kazakhstan)

Neutrophil extracellular traps are a new paradigm in immune-mediated immunity. NET is considered to be a highly conserved antimicrobial strategy that includes decondensed nuclear DNA and its associated histones, which are extruded into the extracellular space. A number of antimicrobial peptides, which contribute to the extracellular destruction of microorganisms that enter the network, are associated with DNA strands. It has been established that neutrophilic traps have a dual role: on the one hand, they perform a protective function, on the other hand, they are potential mediators of tissue damage. In this regard, the assessment of the extracellular traps formation is of absolute relevance and importance because it can largely determine the development and outcomes of various pathologies.

Key words: neutrophil, neutrophilic extracellular traps, formation mechanisms

M. Маратқызы, А. Е. Косыбайева

НЕЙТРОФИЛЬНЫЕ ВНЕКЛЕТОЧНЫЕ ЛОВУШКИ: МЕХАНИЗМЫ ОБРАЗОВАНИЯ

НАО «Медицинский университет Караганда» (Караганда, Казахстан)

Нейтрофильные внеклеточные ловушки представляют собой новую парадигму в иммунно-опосредованном иммунитете. Считается, что NET представляют собой высококонсервативную антимикробную стратегию, включающую в себя деконденсированную ядерную ДНК и связанные с ней гистоны, которые экструдируются во внеклеточное пространство. С сетчатыми нитями ДНК связан ряд антимикробных пептидов, которые способствуют внеклеточному разрушению микроорганизмов, которые попадают в сети. Установлено, что нейтрофильные ловушки обладают двойкой ролью: с одной стороны, выполняют защитную функцию, с другой – являются потенциальными медиаторами тканевого повреждения. В этой связи оценка образования внеклеточных ловушек представляет безусловную актуальность и важность, поскольку во многом может определить развитие и исходы различной патологии.

Ключевые слова: нейтрофил, нейтрофильные внеклеточные ловушки, механизмы образования